

Κάλαντα τοῦ Λαζάρου

Τα κάλαντα τραγουδοῦν μόνο κορίτσια, οἱ λεγόμενες «Λαζαρίνες». Ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἡμέρα ἔχουν μαζέψει ἄνθη καὶ μὲ αὐτὰ ἔχουν στολίσει καλαθάκια μὲ τὰ ὅποια γυρνοῦν ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι καὶ τραγουδοῦν: Οἱ νοικοκυραῖοι ποὺ ἄκουγαν τὰ κάλαντα, ἔδιναν στὶς Λαζαρίνες φροῦτα, διάφορα φαγώσιμα ἢ χρήματα.

Ἦρθε ὁ Λάζαρος, ἦρθαν τὰ Βάγια,
ἦρθε τῶν Βαγιῶν ἡ ἑβδομάδα.

Ξύπνα Λάζαρε καὶ μὴν κοιμᾶσαι,
ἦρθε ἡ μέρα σου καὶ ἡ χαρά σου.

Ποῦ ἦσουν Λάζαρε; Ποῦ ἦσουν κρυμμένος;
Κάτω στοὺς νεκροὺς, σὰν πεθαμένος.

Δὲ μοῦ φέρνετε, λίγο νεράκι,
πού 'ν' τὸ στόμα μου πικρὸ φαρμάκι.

Δὲ μοῦ φέρνετε λίγο λεμόνι,
Ποῦ 'ν' τὸ στόμα μου, σὰν περιβόλι.

Ἦρθε ὁ Λάζαρος, ἦρθαν τὰ Βάγια,
ἦρθε ἡ Κυριακὴ ποὺ τρῶν' τὰ ψάρια.

Σήκω Λάζαρε καὶ μὴν κοιμᾶσαι,
ἦρθε ἡ μάνα σου ἀπὸ τὴν πόλη,
σοῦ 'φέρει χαρτὶ καὶ κομπολόι.

Γράψε Θόδωρε καὶ σὺ Δημήτρη,
γράψε Λεμονιὰ καὶ Κυπαρίσσι.

Τὸ κοφνάκι μου θέλει αὐγά,
κι ἡ τσεπούλα μου θέλει λεφτά.

Βάγια, Βάγια καὶ Βαγιῶ.
τρῶνε ψάρι καὶ κολιό.
Καὶ τὴν ἄλλη Κυριακὴ,
τρῶνε τὸ ψητὸ τ' ἄρνι.

Ἕνα ἄλλο ἔθιμο τῆς ἡμέρας εἶναι οἱ «Ἀγερμοί». Τὰ παιδιὰ γυρνᾶνε ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι, κρατώντας ἓνα ὁμοίωμα(φιγούρα) τοῦ Λαζάρου, καὶ τραγουδοῦν τοὺς «Ἀγερμούς»:

-Λάζαρε, πές μας τί εἶδες,
εἰς τὸν Ἄδη ποῦ ἐπῆγες;
-Εἶδα φόβους, εἶδα τρόμους,
εἶδα βάσανα καὶ πόνους.

Δώστε μου λίγο νεράκι,
νὰ ξεπλύνω τὸ φαρμάκι.
Τῆς καρδούλας μου τὸ λέω,
καὶ μοιρολογῶ καὶ κλαίω.

Τοῦ χρόνου πάλι νὰ ῥθουμε,
μὲ ὑγεία νὰ σᾶς βροῦμε.
Στὸν οἶκο σας χαρούμενοι,
τὸν Λάζαρο νὰ ποῦμε.

Σὲ τοῦτο τ' ἀρχοντόσπιτο
πέτρα νὰ μὴ ράϊσει.
Καὶ ὁ νοικοκύρης τοῦ σπιτιοῦ,
χρόνια πολλὰ νὰ ζήσει.

Νὰ ζήσει χρόνια ἑκατό,
καὶ νὰ τὰ ξεπεράσει.